

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/58/2022
Identifikačné číslo spisu:	1317201050
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1317201050.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v spore žalobcu: PODLAHY RK, s. r. o., so sídlom Rybníčná 40, Bratislava, IČO: 36 417 475, zastúpený BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Jánoškova 1545, Dolný Kubín, IČO: 36 865 044, proti žalovanému: MAX-beton, s.r.o., so sídlom Cesta na Klanec 63/A, Bratislava, IČO: 36 751 367, zastúpený JUDr. Dušan Mikuláš, advokát, so sídlom Nejedlého 29, Bratislava, o zaplatenie 12 997,88 eura, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/20/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2022 č. k. 3Cob/188/2020-439, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. júna 2020 č. k. 25Cb/20/2017-405 prvým výrokom konanie v časti istiny 2 165,98 eura zastavil, druhým výrokom rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 10 831,90 eura s 9,00 % úrokom z omeškania ročne od 19. marca 2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v treťom výroku žalobu vo zvyšku zamietol a vo štvrtom výroku žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66 %.

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 12 997,88 eura titulom ušlého zisku. Dňa 2. decembra 2011 si žalobca ako objednávateľ objednal u žalovaného ako zhotoviteľa objednávkou č. 1972011 betónovú zmes na zhotovenie podlahy na stavbe „Výrobná hala AUTO KOVO LAK“ na Nádražnej ulici v Ivanke pri Dunaji pre investora Blažej CINEGE - AUTO-KOVO-LAK. Cenu dodaného betónu žalovaný vyúčtoval faktúrou č. 110101287 vo výške 22 133,40 eura. Krátko po dokončení diela povrch celej podlahy v hale popraskal a došlo k oddeleniu zahradenej vrstvy vsypu od betónu, čím sa podlaha stala nepoužiteľnou. Oprava by prevyšovala cenu samotného zhotovenia diela a žalobca sa zároveň nedohodol s vlastníkom haly na podrobnostiach opravy, preto mu poskytol zľavu z ceny podlahy vo výške 35 131,28 eura. U žalobcu

tak došlo k výpadku príjmu vo výške 12 997,88 eura. Blažej Cinege ako klient žalobcu nezaplatil žalobcovi vystavenú faktúru č. 110100102 v plnej sume 45 131,28 eura, ale iba vo výške 10 000 eur. Neuhradený zostatok predstavoval sumu 35 131,28 eura.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na súvisiace súdne konanie. Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 10. mája 2017 sp. zn. 29Cb/116/2012 (v uvedenom konaní si žalovaný uplatňoval proti žalobcovi zaplatenie sumy 22 133,40 eura za dodaný betón - pozn. dovolacieho súdu) bola zamietnutá žaloba z dôvodu, že žalovaný v rozpore s písomnou objednávkou dodal žalobcovi betón s plastifikátorom na báze LS namiesto na báze SNF. Vzhľadom na dodanie tovaru s vadami, ktoré súd vyhodnotil ako základnú a podstatnú príčinu odlupovania podlahy, súd zamietol nárok žalovaného na zaplatenie ceny za dodaný betón, keďže žalobcovi vzniklo právo na zľavu z ceny vo výške dodaného betónu. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 24. mája 2018 č. k. 1Cob/220/2017-781.

4. Žalobca na pojednávaní 25. mája 2020 upresnil, že faktúra č. 110100102 v sume 45 131,28 eura s DPH predstavuje náklady žalobcu a je v nej zahrnutý aj zisk žalobcu. Zisk žalobcu predstavuje sumu 4 303,40 eura bez DPH. Z faktúry č. 110100102 Blažej CINEGE - AUTO-KOVO-LAK uhradil žalobcovi sumu 10 000 eur s DPH, čo predstavuje 8 333 eur bez DPH. Uvedenou sumou bol zaplatený zisk žalobcu vo výške 4 303,40 eura bez DPH, pričom zvyšných 4 029,60 eura bez DPH sa použilo na čiastočné pokrytie nákladov. Vzhľadom na to, že Okresný súd Bratislava III zamietol žalobu žalovaného na zaplatenie faktúry č. 110101287 na sumu 22 133,40 eura s DPH (18 444,50 eura bez DPH), žalobca túto sumu do nákladov nezapočítal. Náklady žalobcu teda možno vyjadriť ako rozdiel medzi celkovými nákladmi 33 306 eura bez DPH a sumou 18 444,50 eura bez DPH, ktorú žalobca do nákladov nezahrnul a konečná suma je ponížená o čiastku 4 029,60 eura bez DPH, teda nárok žalobcu predstavuje sumu 10 831,90 eura bez DPH. Nad uvedenú sumu zobral žalobca žalobu späť a žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil. Súd prvej inštancie preto konanie v časti o zaplatenie 2 165,98 eura zastavil.

5. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca vyúčtoval svojmu zákazníkovi Blažej CINEGE - AUTO-KOVO-LAK realizáciu priemyselnej podlahy faktúrou č. 110100102 na sumu 45 131,28 eura so splatnosťou 22. januára 2012. Po tom, ako sa na zrealizovanej podlahe vyskytli vady, vystavil žalobca svojmu zákazníkovi dobropis č. 120200001 na sumu 35 131,80 eura. Žalobca súdu preukázal dôvodnosť poskytnutia zľavy v takejto výške cenovými ponukami spoločností DaXtav s.r.o. a PRIEMYSELNÉ PODLAHY, s.r.o., podľa ktorých oprava zrealizovanej podlahy by stála 41 536,15 eura s DPH alebo 39 785,50 eura s DPH, čiže viac, ako bola výška poskytnutej zľavy.

6. Žalobca v konaní pôvodne uplatňoval zaplatenie výpadku - ušlého zisku vo výške 12 997,88 eura ako rozdielu medzi neuhradenou časťou faktúry č. 110100102 vo výške 35 131,28 eura a sumou 22 133,40 eura, ktorú nemusel zaplatiť žalovanému za dodávku betónu. V priebehu konania následne žalobca upresnil, že si uplatňuje náhradu škody vo výške 10 831,90 eura, čo je rozdiel medzi celkovými nákladmi vo výške 33 306 eura bez DPH a sumou 18 444,50 eura bez DPH a táto suma je ponížená o 4 029,0 eura bez DPH, ktorá bola žalobcovi čiastočnou úhradou faktúry č. 110100102 zaplatená.

7. Podľa súdu prvej inštancie bolo v konaní preukázané, že v dôsledku vadného plnenia zo strany žalovaného bol žalobca nútený poskytnúť svojmu zákazníkovi Blažej CINEGE - AUTO-KOVO-LAK zľavu z ceny diela, v dôsledku čoho sa jeho majetok zmenšil o cenu nákladov, ktoré musel zaplatiť svojim dodávateľom a ktoré mu neboli uhradené objednávatelom podlahy. K zmenšeniu jeho majetku došlo jednoznačne v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného dodať tovar bez väd. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 373 a § 379 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“). Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 10 831,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne od 19. marca 2016 do zaplatenia. Súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania od 18. januára 2012 do 19. marca 2016 z dôvodu, že až 18. marca 2016 bol žalovaný vyzvaný na náhradu škody, a to momentom doručenia žaloby. V tejto časti súd prvej inštancie žalobu zamietol.

8. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 23. februára 2022 č. k. 3Cob/188/2020-439 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom záväzujúcom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

9. Odvolací súd sa v súlade s § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd doplnil, že skutočnou škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku, vrátane nákladov spojených so vznikom a zisťovaním škody. Na posúdenie úbytku v majetkovej sfére žalobcu je rozhodujúce, že žalobca v dôsledku zavinenia žalovaného v príčinnej súvislosti s porušením zmluvnej povinnosti žalovaným, utrpel ujmu spočívajúcu v tom, že vzniknuté náklady mu neboli zákazníkom zaplatené. Odvolací súd v súlade s názorom súdu uviedol, že poskytnutie zľavy z ceny diela bolo odôvodnené, keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti z kúpnej zmluvy dodať betónovú zmes akosti uvedenej v objednávke a zákazník dôvodne cenu diela zaplatil iba čiastočne, keďže plnenie mu bolo poskytnuté vadne. Poskytnutie zľavy z ceny diela bolo dôvodné a primerané, čo vyplynulo aj z dokazovania pred súdom prvej inštancie.

10. Žalovaný v odvolaní namietal fakturácie výdavkov žalobcu. V konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný podľa odvolacieho súdu ale nepreukázal, že sa jedná o výdavky, ktoré nesúviseli s predmetným dielom a porušením povinností na strane žalovaného, ani že zo strany žalobcu ide o duplicitné uplatnenie niektorých výdavkov, o ktorých už bolo rozhodnuté alebo ktoré by boli zaplatené. Uvádzanie nových skutkových tvrdení žalovaným v odvolacom konaní nemá vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, okrem prípadov uvedených v § 366 CSP, ktoré ale v predmetnej veci podľa odvolacieho súdu nenastali.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že žalobcovi žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

12. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie.

12.1. Dovolať dôvod žalovaný vymedzil nesprávnym právnym posúdením veci v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Žalobca podľa žalovaného nepostupoval v súlade s § 426 OBZ, kedy by požadoval od žalovaného riadne dodanie, resp. opravu dodaného materiálu. Preto dobropis č. 120200001 z 19. septembra 2012 vo výške 35 131,80 eura, ktorý žalobca vystavil jeho odberateľovi Blažej CINEGE - AUTO-KOVO-LAK, nebol dôvodný, keďže žalobca žalovanému neumožnil zjednať nápravu na vadnom plnení. Právnou otázkou je teda, či pri vadnom plnení podľa § 426 OBZ mal prijímateľ takéhoto plnenia umožniť najprv opravu takéhoto plnenia a až v prípade, ak sa dodávateľ vyjadrí, že ho neopraví alebo ho odmietne opraviť, môže si prijímateľ tovaru uplatňovať náhradu škody od dodávateľa.

12.2. Ďalšou právnou otázkou vymedzenou dovolateľom je, či si môže žalobca uplatniť u žalovaného náhradu škody, ktorú priznal sám tým, že vystavil svojmu odberateľovi dobropis, teda nie na základe požiadavky odberateľa. Žalobca nebol podľa dovolateľa povinný tak urobiť a nebol vyzvaný zo strany svojho odberateľa.

12.3. Dovolať ďalej spochybnil výšku škody a jej preukázanie žalobcom. Žalobca v konaní nepreukázal, že reálne došlo k úhrade faktúr, ktoré do konania predložil. Z predložených faktúr nemá byť zároveň zrejmé, či sa skutočne týkali predmetu dodávky. V konaní nebolo podľa dovolateľa preukázané, že žalobca bol nútený poskytnúť svojmu zákazníkovi zľavu z ceny diela a nebolo preukázané, že by sa majetok žalobcu zmenšil o cenu nákladov, ktoré by svojim dodávateľom aj reálne zaplatil.

13. K dovolaniu žalovaného doručil súdu vyjadrenie žalobca. Podľa žalobcu sú rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu vecne správne. Žalovaný prípustnosť dovolania vymedzil podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, čo je podľa žalobcu dôvod prípustnosti dovolania predpokladajúci rozdielnu

rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, čo žalovaný v dovolaní nepreukázal. Žalovaný v dovolaní namiesto toho hodnotil dôkazy a riešil právne otázky, ktorými sa mal zaoberať ešte v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalobca navrhuje dovolanie žalovaného odmietnuť.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu, zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

15. Žalovaný dovolací dôvod vymedzil podľa § 432 CSP nesprávnym právnym posúdením veci s uvedením dvoch právnych otázok, pri ktorých riešení mal odvolací súd vec pochybiť. Ako prvú právnu otázku dovolaateľ uviedol, že žalobca nepostupoval v súlade s § 426 OBZ, keď žalovanému neumožnil uskutočniť opravu vadného plnenia.

16. Dovolací súd k tejto právnej otázke, ktorou dovolaateľ namieta, že odvolací súd neposúdil posudzovaný spor v súlade s § 426 OBZ, uvádza, že potrebné je v prvom rade skúmať, či žalovaný v konaní tvrdil skutočnosti (skutkové okolnosti), ktoré by aplikáciu § 426 OBZ opodstatňovali a či žalovaný nesprávne právne posúdenie v tejto otázke namietal už v odvolacom konaní.

17. Podľa § 426 OBZ ak predávajúci dodá tovar so súhlasom kupujúceho pred dobou určenou na jeho dodanie, môže až do tejto doby dodať chýbajúcu časť alebo chýbajúce množstvo dodaného tovaru alebo dodať náhradný tovar za dodaný tovar alebo vady dodaného tovaru opraviť, ak výkon tohto práva nespôsobí kupujúcemu neprimerané ťažkosti alebo neprimerané výdavky. Kupujúcemu je však zachovaný nárok na náhradu škody.

18. Uvedené ustanovenie, na ktorého aplikáciu poukázal žalovaný v dovolaní, upravuje postup pri dovolanej dodávke tovaru pred dohodnutou dobou plnenia. V takom prípade je predávajúci oprávnený, za predpokladu, že nespôsobí kupujúcemu neprimerané ťažkosti alebo neprimerané výdavky, napraviť vadne poskytnuté plnenie, a to až do doby, ktorá bola pôvodne dohodnutá na dodanie tovaru.

19. Dovolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie a ani pred odvolacím súdom netvrdil a nepreukazoval, že dohodnutý tovar dodal pred dohodnutou dobou plnenia a že do dohodnutej doby plnenia mal záujem odstrániť vadné plnenie. Žalovaný v dovolaní ani nenamietal nesprávne právne posúdenie veci v tejto právnej otázke. Aj keď v zmysle zásady iura novit curia je úlohou súdu aplikovať na zistený skutkový stav príslušné právne normy, uplatnenie relevantných skutkových tvrdení je zodpovednosťou sporových strán. Dovolacie konanie pritom nemá slúžiť na uplatňovanie nových skutkových tvrdení sporovými stranami. Dovolací súd je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

20. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie namietal svoju zodpovednosť za náhradu škody, a to z dôvodov, že žalobca mal použiť nesprávny technologický postup, čím mal sám zapríčiniť vznik škody. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia v akej výške mu vznikla škoda a príčinnú súvislosť s dodaním betónu žalovaným a neskôr namietal aj doklady predložené žalobcom, kde spochybňoval ich skutočnú úhradu a príčinnú súvislosť so spracovaním betónu dodaného žalovaným. Zo skutkového stavu zisťovaného súdom prvej inštancie tak nevyplynulo, že by žalovaný dodal betón pred dohodnutým termínom dodania a že do dohodnutého termínu dodania mal záujem napraviť svoje vadné plnenie, keďže žalovaný to v konaní pred súdom prvej inštancie ani netvrdil.

21. Pri posúdení prípustnosti dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci dovolací súd zároveň musí zohľadniť, či právna otázka vymedzená dovolaateľom bola predmetom dovolacieho konania. Dovolaateľ môže v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku, úspešne argumentovať iba tými dôvodmi, ktoré už skôr namietol v odvolaní, avšak odvolací súd tieto dôvody meritorne posúdil v jeho neprospech (uznesenie najvyššieho súdu zo 16. mája 2019 sp. zn. 4Cdo/110/2018 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2019 pod č. 73).

22. Ako už vyššie najvyšší súd uviedol, žalovaný v odvolaní nenamietal nesprávne právne posúdenie veci v otázke aplikácie § 426 OBZ. Uvedené žalovaný namietal prvýkrát až v dovolaní. V súlade s citovaným právnym názorom najvyššieho súdu o možnosti dovolateľa namietat' v dovolaní len dôvody, ktoré boli uplatnené v odvolacom konaní, dovolací súd sa prvou právnou otázkou dovolateľa nemôže zaoberať. Skutkový stav zistený súdmi nižšej inštancie by vzhľadom na neuplatnenie relevantnej skutkovej argumentácie žalovaným v doterajšom konaní ani nedával dovolaciemu súdu podklad na prijatie žalovaným navrhovaného právneho posúdenia.

23. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP je podmienená záverom dovolacieho súdu, že dovolateľom namietaná otázka bola podstatná pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ žalovaným namietaná právna otázka nebola doposiaľ v konaní vôbec riešená, nemohla byť ani podstatná pre rozhodnutie odvolacieho súdu a nemožno na jej základe založiť prípustnosť dovolania žalovaného.

24. K druhej právnej otázke dovolateľa, najvyšší súd uvádza, že dovolateľ ňou namietá tú skutočnosť, že žalobca mal vystaviť dobropis svojmu odberateľovi Blažej CINEGE - AUTO-KOVO-LAK bez požiadavky tohto odberateľa na zľavu z ceny diela.

25. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie a rovnako ani odvolací súd nezistili, že by žalobca zľavu z ceny diela svojmu odberateľovi poskytol neodôvodnene a bez toho, že by o zľavu z ceny diela odberateľ žalobcu požiadal. Uvedené zároveň žalovaný namietal prvýkrát až v záverečnej reči v konaní pred súdom prvej inštancie na pojednávaní uskutočnenom 25. mája 2020. Žalobca tak nemal možnosť v reakcii na toto skutkové tvrdenie žalovaného uviesť vlastné skutkové tvrdenia a predložiť k nim dôkazy. Keďže žalovaný do tohto momentu okolností poskytnutia zľavy z ceny diela žalobcom svojmu odberateľovi nenamietal, tieto neboli predmetom osobitného dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie.

26. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý bol prevzatý odvolacím súdom a ktorým je dovolací súd viazaný, zároveň vyplýva, že odberateľ žalobcu uhradil žalobcovi z faktúry č. 110100102 na sumu 45 131,28 eura len sumu 10 000 eur. Listom z 24. septembra 2012 žalobca svojmu odberateľovi oznámil, že vzhľadom na neprijatie iných riešení navrhovaných žalobcom, mu poskytuje zľavu vo výške neuhradeného zostatku faktúry č. 110100102 vystavenej na sumu 45 131,28 eura. Z takto zisteného skutkového stavu tak vyplýva, že poskytnutiu zľavy predchádzala komunikácia žalobcu s jeho odberateľom ohľadom opravy realizovanej podlahy, ktorej obsah ale ďalej nebol predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie. Odberateľ žalobcu zároveň žalobcovi nedoplatil zvyšnú sumu faktúry č. 110100102. Súd prvej inštancie spolu s odvolacím súdom považovali výšku poskytnutej zľavy za primeranú a odôvodnenú, a to vzhľadom na cenové ponuky predložené do konania žalobcom, ktoré preukazovali, že cena opravy zrealizovanej podlahy by bola vyššia, ako zľava, ktorú žalobca poskytol svojmu odberateľovi.

27. Právna otázka dovolateľa spočívajúca v právnom posúdení toho, či žalobca mohol u žalovaného uplatniť náhradu škody, a to na základe dobropisu, ktorý mal žalobca sám a neodôvodnene vystaviť svojmu odberateľovi, tak nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Žalovaný mal uvedené skutočnosti namietat' v konaní pred súdom prvej inštancie (nie až v záverečnej reči) a vytvoriť tak priestor na vykonanie dokazovania v tomto smere a zistenie, či žalobca skutočne poskytol svojmu odberateľovi zľavu bez toho, že by odberateľ o poskytnutie zľavy žiadal. Pokiaľ tak žalovaný neučinil, nápravu nemožno dosiahnuť v dovolacom konaní tým, že žalovaný bude namietat' nesprávne právne posúdenie otázky, ktorá nemá svoj podklad v zistenom skutkovom stave.

28. Vzhľadom na uvedené závery najvyššieho súdu, ani druhá právna otázka dovolateľa nie je spôsobilá založiť prípustnosť jeho dovolania, keď od vyriešenia tejto otázky nezáviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolateľ pri tejto právnej otázke totiž vychádza zo skutkového stavu (poskytnutia nevyžiadanej zľavy žalobcom svojmu odberateľovi), ktorý nebol v predmetnej veci zistený.

29. Žalovaný ďalej v dovolaní namieta, že vznik škody nebol v konaní riadne preukázaný, že žalobca v konaní nepreukázal reálnu úhradu predložených faktúr, ďalej, že žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti žalovaného. Uvedené dovolacie námietky nezodpovedajú dovolaniu uplatnenému pre nesprávne právne posúdenie veci a vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 432 ods. 2 CSP. Dovolateľ nimi namieta skutkové zistenia a hodnotenie vykonaného dokazovania. Z obsahu dovolania žalovaného pritom jednoznačne vyplýva, že žalovaný dovolanie uplatnil pre nesprávne právne posúdenie veci, keď dovolateľ v úvode svojho dovolania uviedol, že dovolanie podávame podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) C.s.p. a následne pristúpil k vymedzeniu právnych otázok, ktoré mali byť v konaní vyriešené nesprávne. Dovolací súd sa tak týmito otázkami, ktoré nie sú otázkami právnymi, nemohol zaoberať.

30. Vzhľadom na závery prijaté najvyšším súdom k otázkam vymedzeným dovolateľom, že nejde o právne otázky, ktoré by boli podstatné pre rozhodnutie odvolacieho súdu, najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. f) CSP. Dovolanie žalovaného nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

31. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej sporovej strane v dovolacom konaní priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.